

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/42/2015
Identifikačné číslo spisu:	1014200212
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1014200212.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudcov JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: PLUS JOIN COMPANY s.r.o., sídlom Moyzesova 8, Bratislava, IČO: 44 595 000, zastúpený: JUDr. Peter Kvasňovský, sídlom Šancová 56, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/455917/2013/1042 zo dňa 23. septembra 2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 22/14-43 zo dňa 8. apríla 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 22/14-43 zo dňa 8. apríla 2015 v zmysle opravného uznesenia č.k. 2S/22/2014-56 zo dňa 29. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 177,86 € na účet jeho právneho zástupcu, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I.

1.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom napadnuté rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9102303/5/2719193/2013/Sal zo dňa 12.06.2013 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 410,90 € na účet jeho právneho zástupcu do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2.

Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie, že rovnako ako pri ostatných dodávkach tovarov alebo služieb aj pri dodaní nehnuteľnosti platí, že ak daňový subjekt nadobudne nehnuteľnosť, môže si odpočítať daň na vstupe, ak nadobudnutú nehnuteľnosť použije na svoje podnikanie. V prejednávanej veci bolo zistené, že žalobca, ktorý podniká aj v oblasti prenájmu nehnuteľností, kúpil v novembri 2010 rozostavanú halu s pozemkom za cenu výrazne nižšiu, ako bola v tom čase cena určená znaleckým posudkom. Nehnuteľnosť nadobudol aj s ťarchou vo forme záložného práva v prospech Recyklačného fondu,

zriadeného na zabezpečenie peňažnej pohľadávky z úveru poskytnutého spoločnosti Kovod Recycling, s.r.o. Žalobca nadobudol predmetnú nehnuteľnosť od záložcu - spoločnosti Scrapmet, s.r.o., súc si vedomý, že záložný veriteľ (Recyklačný fond) môže kedykoľvek uspokojiť svoju pohľadávku voči záložnému dlžníkovi výťažkom z predaja založenej nehnuteľnosti, o čo sa aj záložný veriteľ márne pokúšal. Žalobca teda nadobudol reálne existujúcu nehnuteľnosť a stal sa jej plnoprávnym vlastníkom na základe rozhodnutia príslušného orgánu správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva. Pochybnosti daňových orgánov o pôvode finančných prostriedkov použitých na hotovostné zaplatenie kúpnej ceny pri podpise zmluvy, ktorý žalobca na výzvu správcu dane nepreukázal, podľa názoru súdu nepreukazujú, že sa obchod neuskutočnil tak, ako bol deklarovaný. Spôsob, akým žalobca prišiel k zdrojom, ktoré použil na zaplatenie kúpnej ceny nehnuteľnosti, iste vzbudzujú rôzne podozrenia, faktom však zostáva, že hotovostné dotácie vo vyššie uvedených sumách do pokladne žalobcu zakázané v tom čase neboli. Skutočnosť, že účtovné doklady, na základe ktorých žalobca prijal predmetné vklady do spoločnosti, nespĺňali niektoré náležitosti predpísané zákonom o účtovníctve, nie je podľa názoru súdu dostatočným dôkazom o tom, že kúpnu cenu vyúčtovanú faktúrou č. 1012111/10 žalobca predávajúcemu neuhradil, ako to v daňovom konaní dokladoval.

3.

Krajský súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že nie je v podnikateľskej praxi obvyklé, že žalobca neuplatnil svoju pohľadávku vo výške 100 000,- € voči predávajúcemu na započítanie s kúpnu cenou nehnuteľnosti a namiesto toho ju postúpil na ďalšiu spoločnosť M 8 Slovakia, s.r.o., ktorá mala najviac rovnakého konateľa ako žalobca. Ani takéto nezapočítanie protipohľadávky sa však nedostalo do rozporu so zákonom a len na základe neobvyklosti tejto obchodnej operácie, ktorú žalobca jednoducho vysvetlil inou dohodou zmluvných strán, nemožno urobiť záver, že obchod sa neuskutočnil tak, ako bol deklarovaný.

4.

Pokiaľ ide o spôsob prevzatia nehnuteľnosti žalobcom od svojho právneho predchodcu, je súd toho názoru, že absencia písomného preberacieho protokolu spísaného medzi predávajúcim a kupujúcim nedokazuje, že žalobca sa neujal užívania nadobudnutej nehnuteľnosti na účely svojho podnikania. Ani nejasnosti vo výpovediach štatutárnych zástupcov žalobcu ohľadom stavu nadobudnutej nehnuteľnosti v čase jej kúpy a jej plánovanom budúcom využití podľa názoru súdu nemôžu z dôkazného hľadiska spochybniť reálnosť uskutočneného obchodu. Nasvedčujú skôr skutočnosti, že konatelia spoločnosti svojimi úkonmi uskutočňovali vôľu osôb stojacich v pozadí a pravdepodobne aj financujúcich kúpu predmetnej nehnuteľnosti. Ak by tomu tak naozaj bolo, nešlo by o nič neobvyklé v podnikateľskom prostredí a znovu by to nebolo možné považovať za dostatočný dôvod pre záver fiktívnosti obchodu a zneužití práva.

5.

V súvislosti s naznačeným predmetom skúmania je podľa názoru súdu podstatnou skutočnosť, že žalobca právne účinným nadobudnutím vlastníctva rozostavanej haly vstúpil v zmysle § 680 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka do všetkých práv a povinností predchádzajúceho vlastníka, vrátane nájomných vzťahov a vzťahov vyplývajúcich zo zmlúv o dodávkach energií. Ide o právnu skutočnosť vyplývajúcu priamo zo zákona, v dôsledku ktorej sa žalobca stal prenajímateľom v tých nájomných vzťahoch, ktoré uzavrela spoločnosť Scrapmet, s.r.o. ako jeho právny predchodca, s oprávnením inkasovať nájomné za užívanie prenajatých priestorov od momentu, kedy bola nájomcovi zmena vlastníctva prenájatej veci oznámená, resp. preukázaná. Nadobúdateľ nehnuteľnej veci môže samozrejme s prevodcom usporiadať okolnosti platenia nájomného za užívanie predmetu prevodu aj inak. To znamená, že pokiaľ žalobca nevykázal v prvých mesiacoch po nadobudnutí vlastníctva nehnuteľnosti príjem z prenájmu na daňové účely, ale urobil tak až od apríla 2011, odkedy mal vo vlastnom mene uzavreté nájomné zmluvy so spoločnosťami Kovod, a.s., Ferro Core, a.s., neskôr Ferro Zeda, a.s., nepostupoval v rozpore so zákonom a toto jeho správanie nesvedčí o inom účele nadobudnutia nehnuteľnosti ako na podnikanie - dosahovanie príjmu z prenájmu, ako to naznačoval žalovaný.

6.

Podnikaním na účely zákona o DPH sa rozumie každá činnosť, z ktorej sa dosahuje príjem. Žalobca v konaní preukázal, že z prenájmu nehnuteľnosti, ktorú nadobudol v IV. štvrtroku 2010, dosiahol najneskôr v II. štvrtroku 2011 príjem, ktorý riadne zaúčtoval. Skutočnosť, že išlo o príjem z prenájmu rozostavanej haly, ktorá až do januára 2013 nebola skolaudovaná, nemení nič na fakte, že žalobca s

nadobudnutou nehnuteľnosťou podnikal, keďže predmet svojho vlastníctva dočasne prenechal do užívania iným subjektom za odplatu, ktorá tvorila príjem z podnikateľskej činnosti. Reálne dosahovanie príjmu z nakladania s nadobudnutou nehnuteľnosťou je podľa názoru nespochybniteľným dôkazom o účelovom určení nadobudnutej nehnuteľnosti na účely zákona o DPH a jej použitia na podnikanie. Z tohto dôvodu je právne irelevantné, či v čase prenájmania nehnuteľnosti za odplatu bol predmet prenájmu skolaudovaný alebo či s uzavretím nájomnej zmluvy, na základe ktorej dosiahol vlastník príjem z prenájmu, vyslovil súhlas záložný veriteľ.

7.

Niet pochyb o tom, že pokiaľ žalobca legálne nadobudol založenú nehnuteľnosť, prevzal na seba riziko, že záložný veriteľ môže kedykoľvek uspokojiť svoju splatnú pohľadávku voči záložnému dlžníkovi výťažkom z predaja zálohu. O to viac, že záložný veriteľ svoj úmysel realizovať záložné právo z dôvodu nesplatenia jeho zabezpečenej pohľadávky záložcovi oznámil. Je zjavné, že žalobca v úmysle zhodnotiť svoju investíciu uzavrel zmluvu o nájme nehnuteľnosti s tretím subjektom pred predchádzajúceho súhlasu záložného veriteľa. Tým podľa záložného veriteľa prekročil oprávnenie vlastníka užívať záloh zvyčajným spôsobom. Správca dane i žalovaný tieto zistenia vyhodnotili ako dôkaz o tom, že žalobca nemohol použiť spornú nehnuteľnosť na podnikanie. V tom sa však daňové orgány mylia.

8.

Podľa názoru krajského súdu skúmanie a vyslovovanie neplatnosti nájomnej zmluvy na podklade zistení o údajnej nespôsobilosti neskolaudovanej stavby na prenájom na dohodnutý účel alebo z dôvodu absencie súhlasu záložného veriteľa s uzavretím nájomnej zmluvy prekračuje rámec kompetencií orgánov daňovej správy, ktorej nepatrí robiť závery o platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov, ale dohliadať nad riadnym plnením daňových povinností tými, ktorým takáto povinnosť z daňových predpisov vyplýva. Chýbajúci súhlas záložného veriteľa s nakladaním so založenou nehnuteľnosťou zo strany záložcu je právne významnou skutočnosťou len vo vzťahu medzi žalobcom ako vlastníkom nehnuteľnosti a Recyklačným fondom, v prospech ktorého je záložné právo zriadené a ktorý má všetky právne nástroje, aby ho zrealizoval. Niet dôvodu, aby tieto otázky riešil správca dane alebo žalovaný.

9.

Na viac ani prípadný záver súdu o neplatnosti nájomnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou Ferro Zeda, a.s., ktorej určenia sa na príslušnom súde domáhal záložný veriteľ, nie je spôsobilý spochybniť fakt, že žalobca predmetnú nehnuteľnosť nadobudol na účely podnikania ako platiteľ DPH, takýmto spôsobom ju po nadobudnutí využíval a z tohto podnikania dosahoval príjem. Bez zreteľa na to, či tento príjem dosiahol aj na základe niektorých úkonov, ktoré sa ukázali ako neplatné, ide o príjem z podnikania, ktorý mimochodom podlieha dani z príjmov.

10.

Skutočnosť, že žalobcom nadobudnutá nehnuteľnosť bola určená na podnikanie a takto bola aj v nasledujúcom období využívaná, preukazujú aj zistenia správcu dane, podľa ktorých v predmetnej hale podnikala aj spoločnosť Kovod, a.s., ktorá tam mala svojich zamestnancov. Nakoľko s touto spoločnosťou mal žalobca uzavretú nájomnú zmluvu, svedčia tieto zistenia v prospech žalobcu a jeho tvrdení o používaní nehnuteľnosti na podnikanie formou jej prenájmu.

11.

Ďalšie zistenia správcu dane, že za december 2010 nezaplatil za spotrebovanú elektrickú energiu v hale žalobca, ale spoločnosť Scrapmet, s.r.o., resp. že sa žalobca dohodol s nájomcom Kovod, a.s. o nefakturovaní nájomného za IV. štvrťrok 2012, sú pre posúdenie zákonnosti záveru daňových orgánov o nepriznaní odpočtu DPH z nadobúdacej faktúry za kúpu nehnuteľnosti, prakticky bez významu.

12.

Právne odôvodnil krajský súd svoje rozhodnutie ustanoveniami § 3 ods. 1, § 49 ods. 1 a 2 v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH.

13.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v súlade s § 240l ods. 2 O.s.p..

II.

14.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) odvolanie z dôvodov nesprávneho právneho posúdenia.

Petitom odvolania žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobcovi neprizná náhradu trov konania.

15.

Uviedol, že žalovaný prišiel k záveru, že i napriek skutočnosti že k prevodu nehnuteľností došlo aj zápisom nového vlastníka - PLUS JOIN COMPANYY, s.r.o. do katastra nehnuteľností, kúpna zmluva zo dňa 29.11.2010 na predaj nehnuteľností (rozostavaná stavba a pozemok s parc.č. 3400/19 v k.ú. Martin) medzi predávajúcim SCRAPMET s.r.o. a kupujúcim REALITY SERVICE Slovakia s.r.o. (PLUS JOIN COMPANYY, s.r.o.) a následne predložené nájomné zmluvy uzatvorené so spoločnosťami KOVOD a.s. a FERRO CORE, a.s., ktoré daňový subjekt predložil ako dôkazné prostriedky a ktoré mali preukázať účel použitia predmetnej nehnuteľnosti, boli uzatvorené účelovo, o čom svedčia zistené skutočnosti, ktoré žalovaný podrobne rozpísal. Medzi obchodnými spoločnosťami KOVOD RECYCLING s.r.o. (uvedená spoločnosť je od 08.08.2013 z OZ vymazaná ex offio výmaz) - SCRAPMET s.r.o., fakturovaná cena nehnuteľností v sume celkom 148 750,00 € faktúrou č. 2930100062 zo dňa 22.06.2009, SCRAPMET, s.r.o. - PLUS JOIN COMPANYY, s.r.o. (v čase kúpy obchodným názvom REALITY SERVICE Slovakia s.r.o.) fakturovaná cena nehnuteľností v sume celkom 300 000,00,- eur faktúrou č. N2010394 zo dňa 29.11.2010 a následné rozporné nájom medzi PLUS JOIN COMPANYY, s.r.o. - FERRO ZEDA, a.s. - KOVOD a.s. sa vytvorili umelé obchodné vzťahy za účelom dosiahnutia daňovej výhody - odpočtu DPH, ktorú si žalobca uplatnil formou práva na odpočet dane v sume 47 899,15 €. Žalobca i napriek tomu, že deklaroval, že predmetnú nehnuteľnosť prenajíma, nemal príjem z kúpených nehnuteľností v mesiacoch december 2010, január až marec 2011 a nefakturoval ani nájomné nájomcovi KOVOD, a.s. ani po podpísaní zmluvy za IV. štvrťrok 2011, z čoho je zrejmé, že žalobca v uvedenom období prijatú nehnuteľnosť nepoužíval na účely svojej podnikateľskej činnosti ako platiteľ. Zároveň je potrebné uviesť, že podľa § 38 ods. 3 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, nájom nehnuteľností je oslobodený od dane. Podmienky odpočítania dane všeobecne upravujú ustanovenia § 49 - 51 zákona o DPH. Skúmanie reálnosti deklarovaných platieb bolo v danom prípade zo strany správcu dane správne, pretože podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH predmetom dane je dodanie tovaru za protihodnotu (§ 22). Predmetom dane sú len také zdaniteľné obchody, pri ktorých sú naplnené všetky 3 zákonom stanovené predpoklady. Dodanie tovaru pri neexistencii protihodnoty nie je predmetom dane. Žalobca predložil neúplné príjmové pokladničné doklady nespĺňajúce náležitosti § 10 písm. b/ zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. Žalovaný súhlasí s názorom krajského súdu, že hotovostné dotácie v tom čase neboli zakázané, ale správca dane nežiadal preukázať dotácie do pokladne, ale žiadal žalobcu, aby preukázal fyzickú existenciu finančných zdrojov, ktorými žalobca deklaroval kúpu predmetnej nehnuteľnosti a ktoré žalobca nepreukázal.

III.

16.

Žalobca sa vyjadril k podanému odvolaniu žalovaného a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť a žalobcovi priznať náhradu trov odvolacieho konania.

17.

Uviedol, že s tvrdením žalovaného o absencii finančných zdrojov nesúhlasí. Ani pochybnosti o spôsobe akým žalobca prišiel k zdrojom, ktoré boli použité na zaplatenie kúpnej ceny nepreukazujú, že sa obchod neuskutočnil tak, ako bol deklarovaný. Samotná skutočnosť, že doklady - pokladničné doklady majú podľa zákona o účtovníctve vady, nemôže zakladať, že vklady neboli uskutočnené. Krajský súd sa vysporiadal s uvedeným v rozsudku na str. 7. Aj napriek tomu, že nedošlo k uzavretiu preberacieho protokolu, nemožno uzavrieť, že nehnuteľnosť nebola skutočne odovzdaná. V spojitosti s ďalšími skutočnosťami je nesporné, že nehnuteľnosť bola odovzdaná fakticky. Čo sa týka prevzatia záväzkov kupujúceho z kúpnej zmluvy, napriek vyhláseniu v zmluve o neexistencii žiadnych nájomných práv, takéto vyhlásenie nemá žiadne právne účinky. Krajský súd s právne vychádzal z § 680 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka námietok žalovaného, že v predmetnej nehnuteľnosti vykonáva podnikateľskú činnosť už takmer 3 roky spoločnosť KOVOD a.s., uvedená skutočnosť dáva za pravdu práve žalobcovi, že spoločnosti KOVOD a.s. bola nehnuteľnosť reálne prenajímaná, na výzvu žalobca predložil zmluvu o nájme. Žalobca uvádza, že nájomná zmluva so spoločnosťou KOVOD a.s. bola uzavretá písomne dňa 01.04.2011 a skutočnosť, že túto predložil žalovanému až 24.10.2011 nemôže postačovať

na to, že neexistovala. Ďalej žalobca uvádza, že je pochybením žalovaného, že posudzuje nárok na odpočet DPH za 4. štvrtrok 2010 právnymi skutočnosťami z roku 2011, resp. 2012. Taktiež má žalobca za to, že nájomná zmluva s nájomcom FERRO ZEDA a.s., ktorý užíva nehnuteľnosť dodnes bola a je platne uzavretá. Poukazuje na str. 9 napadnutého rozsudku.

IV.

18.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk <., najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

19.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o DPH, zdaniteľnou osobou je každá osoba, ktorá vykonáva nezávisle akúkoľvek ekonomickú činnosť podľa odseku 2 bez ohľadu na účel alebo výsledky tejto činnosti.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o DPH, ekonomickou činnosťou (ďalej len „podnikanie“) sa rozumie každá činnosť, z ktorej sa dosahuje príjem a ktorá zahŕňa činnosť výrobcov, obchodníkov a dodávateľov služieb vrátane ťažobnej, stavebnej a poľnohospodárskej činnosti, činnosť vykonávanú ako slobodné povolanie podľa osobitných predpisov, duševnú tvorivú činnosť a športovú činnosť. Za podnikanie sa považuje aj využívanie hmotného majetku a nehmotného majetku na účel dosahovania príjmu z tohto majetku; ak je majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, považuje sa jeho využívanie na účel dosahovania príjmu za podnikanie v rovnakom pomere u každého z manželov, ak sa manželia nedohodnú inak.

Podľa § 49 ods. 1 v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH právo na odpočítanie dane z tovarov a služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tejto službe vznikla daňová povinnosť, pričom daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby. To znamená, že právo na odpočítanie dane si môže daňový subjekt uplatniť v tom prípade, ak preukáže, že došlo k dodaniu zdaniteľného obchodu a tento zdaniteľný obchod použije na účely svojho podnikania ako platiteľ.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

21.

Predmetom tohto prieskumného konania je rozhodnutie žalovaného, ktorým na základe odvolania žalobcu potvrdil rozhodnutie správcu dane, ktorým správca dane podľa § 74 ods. 4 a § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrtrok 2010 v sume 48 152,37 €.

22.

Podstatnou právnou otázkou v danom prípade bolo, či žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadom

preukázania, že nehnuteľnosť, ktorú na základe kúpnej zmluvy zo dňa 29.11.2010 nadobudol od spoločnosti Scrapmet s.r.o. použil na účely svojho podnikania.

23.

Najvyšší súd zhodne s krajským súdom zistil, že žalobca kúpil v roku 2010 nehnuteľnosť - rozostavanú halu s pozemkom aj s ťarchou vo forme záložného práva v prospech Recyklačného fondu, zriadeného na zabezpečenie peňažnej pohľadávky z úveru poskytnutého spoločnosti Kovod Recycling s.r.o. Je nesporné, že žalobca túto nehnuteľnosť nadobudol a stal sa jej vlastníkom. Pochybnosti správcu dane o pôvode finančných prostriedkov použitých na zaplatenie kúpnej ceny v hotovosti v čase podpisu kúpnej zmluvy nemôžu založiť právny záver, že hotovostné dotácie do pokladne žalobcu boli uskutočnené v rozpore so zákonom. Ani skutočnosť, tvrdenú žalovaným v odvolaní, že vklady do pokladne nespĺňali niektoré náležitosti predpísané zákonom o účtovníctve, nie sú dostatočným dôkazom, že kúpna cena vyúčtovaná faktúrou č. 1012111/10 uhradená predávajúcemu nebola. Taktiež absencia preberacieho protokolu nepreukazuje, že k odovzdaniu reálne nedošlo.

24.

Splnenie podmienok na uplatnenie práva na odpočítanie dane preukazuje platiteľ, pričom splnenie uvedených podmienok nespočíva len v ich formálnej deklarácii, predložení dokladov s predpísaným obsahom. Doklady musia mať povahu faktu, musia byť vystavené na materiálnom podklade a ako právna skutočnosť aj preukázané. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na rozsudok NS SR vo veci sp.zn. 2Sžf 4/2009 z 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 78/2011-17 z 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona o DPH). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania DPH) a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet DPH uznaný ako oprávnený“.

25.

Najvyšší súd sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že daňovým orgánom neprináleží vyslovovať závery o platnosti, alebo neplatnosti právnych úkonov, v tomto prípade konkrétne nájomnej zmluvy. Chýbajúci súhlas záložného veriteľa na nájomnej zmluve nemá vplyv na reálny fakt, že žalobca predmetnú nehnuteľnosť nadobudol na účely podnikania ako platiteľ DPH, takýmto spôsobom ju využíval a dosahoval príjem. Je taktiež nesporné, že žalobca mal uzavretú nájomnú zmluvu so spoločnosťou Kovod a.s.. V súvislosti s prevodom nehnuteľnosti zo spoločnosti Scrapmet s.r.o. nedošlo k skráteniu dane, nakoľko žalobca dodávateľskú faktúru aj s daňou zaplatil a predávajúci daň štátu odviezol.

26.

Záverom ešte poukazuje najvyšší súd, že argumenty žalovaného ohľadom roku 2011 sú irelevantné, nakoľko predmetom tohto konania je IV. štvrtýrok 2010.

27.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

28.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania podľa § 11 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (139,83 € + 8,39 € režijný paušál), spolu s 20% DPH, celkom vo výške 177,86 €.

29.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.